

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006
Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 1/17

Länsi-Afrikan ja Cape Verden matkakertomus

Matkareitti

Matka alkoi Helsinki – Vantaalta lauantaina 28.1.2006 Air Finlandin suoralla lennolla Gambian pääkaupunkiin Banjuliin. Matkalla oli kuitenkin tekninen välilasku (tankkaus) Kanarian saarilla. Banjulin satamassa meitä odotti ”hotellimme” M/S Kristina Regina.

Tosiin toimiin päästiin sunnuntaina 29.1.2006, jolloin kolusimme Banjulin ympäristöä.

Seuraavan yön aikana hotellimme M/S Kristina Regina siirtyi Senegalin pääkaupungin Dakarin satamaan. Dakarin ympäristössä vietimme kaksi päivää, maanantain ja tiistain.

Tiistai-iltana 31.1.2006 laivamme otti kurssin kohti länttä päämääränä noin 1000 km päässä sijaitseva Cape Verden saariryhmä, joka on myös itsenäinen valtio. Matka kesti kaksi yötä ja yhden päivän.

Varhain torstaiaamuna 2.2.2006 saavuimme Razon saaren kohdalle, jossa laiva teki lintumiesten toivomuksesta muutaman ylimääräisen lenkin. Cape Verden Sao Vincenten saarelle Mindelon pikkukaupungin satamaan saavuimme aamupäivällä. Mindelossa kolusimme jätevesialtaat ja pari rantapaikkaa.

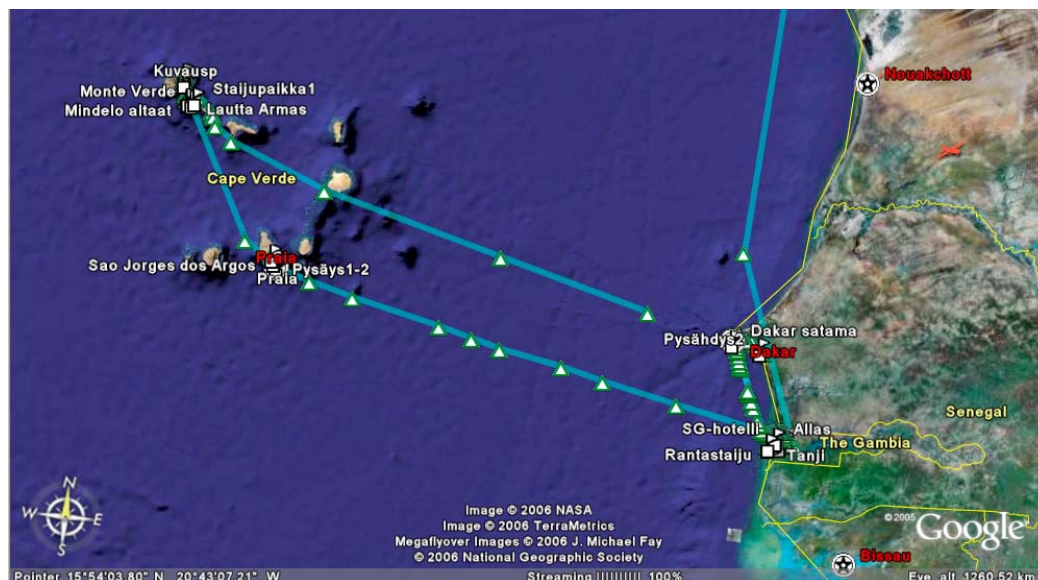
Perjantaina 3.2.2006 siirryimme paikallisella lautalla (nimeltään Armas) naapurisaarelle Ilha de Santo Antao. Saaren satamasta jatkoimme pikkubusseilla saaren pohjoispuolelle Ponta del Sol nimiseen pikkukaupunkiin, jossa vietimme stajailien muutaman tunnin. Illaksi palasimme samaa reittiä takaisin laivaan.

Yön aikana siirryimme saariryhmän pääsaarelle Santiagoon (Ilha del Sao Tiago) ja samalla Cape Verden pääkaupunkiin Praiaan. Täällä vietettiin kaksi päivää, siis lauantai - sunnuntai 4-5.2.2006.

Sunnuntai-iltana 5.2.2006 laiva suunnisti kohti itää ja seuraavaa kohdetta, eli takaisin Gambian Banjuliin.

Banjuliin saavuimme tiistai aamulla 7.2.2006. Tästä tuli meille toinen retkipäivä Banjulin ympäristöön.

Keskiviikko 8.2.2006 oli kotinlähtöpäivä.

Kuva 1. Yleiskuva matkareitistä Helsinki - Gambia – Senegal -Cape Verde – Gambia - Helsinki

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 2/17

Matkan yleiskuvaus.

Tämä matka oli Kristina Cruisesin järjestämä seuramatka, jossa mainoksen mukaan mukana oli asiantuntijana ja luennoitsijana Dick Forsman. Käytännössä luento tarkoitti, että Dick Forsman näytti valokuvia aikaisemmilta Afrikan matkoiltaan, mm Etiopiaan ja Etelä-Afrikkaan. Nämä esitykset olivat vapaat kaikille 182:lle laivalla olijalle. Varsinaiset Forsmannin vetämät linturetket olivat maksulliset ja niihin pääsi mukaan vain max. 20 henkilöä. Tämä oli lähes vakio porukka, joka oli ostanut etukäteen koko retkipaketin.

Retkille lähdettiin aamusella heti kun se joko auringon tai satamamuodollisuuksien puolesta oli mahdollista. Retket suuntautuivat melko pienelle alueelle tukikohtien ympäristöön, kuitenkin niin ,että mahdollisimman monta biotyyppiä tuli käytyä läpi. Kuljetukset olivat yleensä liian pienillä pikkubusseilla. Kun 20-henkilöä tungetaan kaukoputkineen ja retkivarusteineen 20-hengen bussiin, niin ahdasta on. Retkiltä palattiin illansuussa, yleensä vähän myöhässä sovitusta ajasta.

Retkiporukka oli melko kokenutta. Monet olivat matkassa pariskuntina, mm minä ja vaimoni Ulla. Kaikilla muilla paitsi minulla oli mukana kaukoputket, kts Kuva 5. Minä keskityin valokuvaamiseen 400mm putkellani. Kuvia tulikin noin 5000 noin 130 lintulajista. Koko porukan saalis oli noin 230 lintulajia. Minä jouduin jättämään kaukoputkikohteet väliin, koska 400mm ei riitä ottamaan tunnistettavia kuvia kilometrin päässä olevista ”sirreistä”.

Koska joukko oli näinkin suuri, se pakosta hajaantui stajupaikoilla melkoisesti, joten Forsmannin anti ainakin minun kohdalla tahtoi jäädä toivottua pienemmäksi.

Kuva 2. Maastoon lähdettiin täpötäydellä bussilla.

Banjul retkikohteena

Yleispiirteenä Banjul oli melko turvallisen tuntuinen, mutta siitä epämiellyttävä, että kaupustelijat ja ”matkaoppaat” roikkuvat turisteissa kiinni. Ilman paikallista ”opasta” ei kaupungilla omin päin pysty liikkumaan. Laivalaiturikin oli pullollaan innokkaita naisia vaateita ja matkamuiistoja kauppaamassa..

Kuva 3. Banjulin satamassa päivystivät rättikauppiat.

Linnustollisesti alue on runsas, lintuja on joka puolella ja runsaasti. Tärkeimmät kohteemme olivat Abuko, metsäinen luonnonsuojelualue, Kotun jätevesialtaat, Senegambian hotellialue, Old Bund Roadin lietealue lähellä satamaa, Tanjin linnuston-suojelualue ja Kotun kylä. Alue on kaiken kaikkiaan melko rehevää vastakohtana Senegalin kuivalle savannille.

Valokuvattuja lajeja Banjulista kertyi 68 kpl, joista lähes puolet (26 kpl) Abukon alueelta, 6 kpl Senegambian hotellialueelta, 7 kpl Kotun jätevesialtailta, 5 kpl Old Bund Roadin varrelta, 6 kpl Tanji'n alueelta, 11 kpl Kotun kylästä ja muutama muualta.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 4/17

Kuva 4 . Banjulin retkikohteita

Kuva 5. Retkikunta Banjulin "Suomenojalla" eli Kotun jätevesialtailla.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 5/17

Kuva 6. Tanjin linnustonsuojelualue muodostui hiekkapohjalla kasvavasta rehevästä pensaikosta.

Kuva 7. Sunset Beach hotellialue Kotun kylässä tarjosi vilvoitteluhetken.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006
Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 6/17

Dakar retkikohteena

Dakar on Senegalin pääkaupunki ja kooltaan miljoonakaupunki. Meille ei tullut mitään kokemuksia kaupungilla omin päin liikkumisesta, mutta bussin ikkunasta katsoen se ei aina näyttänyt mitenkään houkuttelevalta. Toisaalta oli köyhän ja likaisen näköistä, toisaalta kaduilla liikkui myös hyvinkin tyylikkäitä ihmisiä. Liikenne kaupungilla oli varsinkin ruuhka-aikaan kaoottista.

Kuva 8. Hedelmätori Dakarissa

Kuva 9. Ihmisiä kadulla Dakarissa

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 7/17

Kuva 10. Aamuruuhkaa Dakarin sisääntuloväylällä. Me olemme menossa ulos kaupungista.

Kuva 11. Dakarin lapset opettelevat aakkosia.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 8/17

Retkikohteet olivat kaupungin ulkopuolella olevaa merenrataa tai sitten pensassavannia. Ehkä paras kohde oli Bandian luonnonsuojelualue ja eläinpuisto sikäli, että se oli kuin keidas aavikon keskellä. Paikka sijaitsee noin 50 km Dakarista kaakkoon, kts karttakuvaa. Alueelle oli kerääntynyt edustava valikoima lintuja, joita pääsi myös suhteellisen helposti kuvaamaan.

Kuva 12. Dakarin retkikohteita.

Kuva 13. Bandian eläinpuistossa ruokatauolla

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 9/17

Kuva 14. Senegalin pensassavannia. Etumaisena retken johtaja Dick Forsman

Dakarin toisen päivän kohteet olivat Hannin metsämäinen puistoalue aivan Dakarin keskustassa. Siinä ei suurempaa eksotiikkaa ollut, puisto mikä puisto, hoidettua aluetta asfalttipolkuineen.

Päivän toinen kohde oli myös Dakarin keskusta-alueella Technopol- kosteikko- ja joutomaa-alue. Tämä oli kuin valtavan suuri Suomenoja, lintuja oli runsaasti ja monipuolisesti, lähinnä tietysti vesi- ja kosteikkolintuja. Alue oli muutenkin suhteellisen viihtyisä ja siisti, kts Kuva 15. Lisäksi siellä ei oikeastaan ollut muita kuin meidän porukka.

Kuva 15. Technopolin kosteikko ja joutomaa alue Dakarissa. Taustalla Dakar

Valokuvattuja lajeja kertyi seuraavasti: Savannialueet 6 kpl, Bandia 14 kpl, Hannin puisto 13 kpl, Technopol 22 kpl, muut paikat 4 kpl, yhteensä 59 lajia.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 10/17

Merimatkat

Etukäteen tuntui, että tuhannen kilometrin merimatka olisi pitkästyttävä. Todellisuus oli kyllä yllättäen toista, aika kului todella nopeasti kannella stajatessa. Ilma oli sopivan lämmintä ja varsinkin paluumatkalla meri oli lähes tyyni. Pirstystä stajailuun toi sopivin väliajoin näkökenttään ilmestyvät delfiinit, hait, kilpikonnat, lentokalat ja linnut. Kuvattavaksi en onnistunut kuitenkaan saamaan kuin viisi lintulajia.

Kuva 16. M/S Kristina Reginan komentosillalle oli vapaa pääsy.

Kuva 17. Stajailua M/S Kristina Reginan kanella.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 11/17

Kuva 18. Delfiinit ilahduttivat matkalaisia.

Kuva 19. Lepohetki stajailun lomassa M/S Kristina Reginan hytissä.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

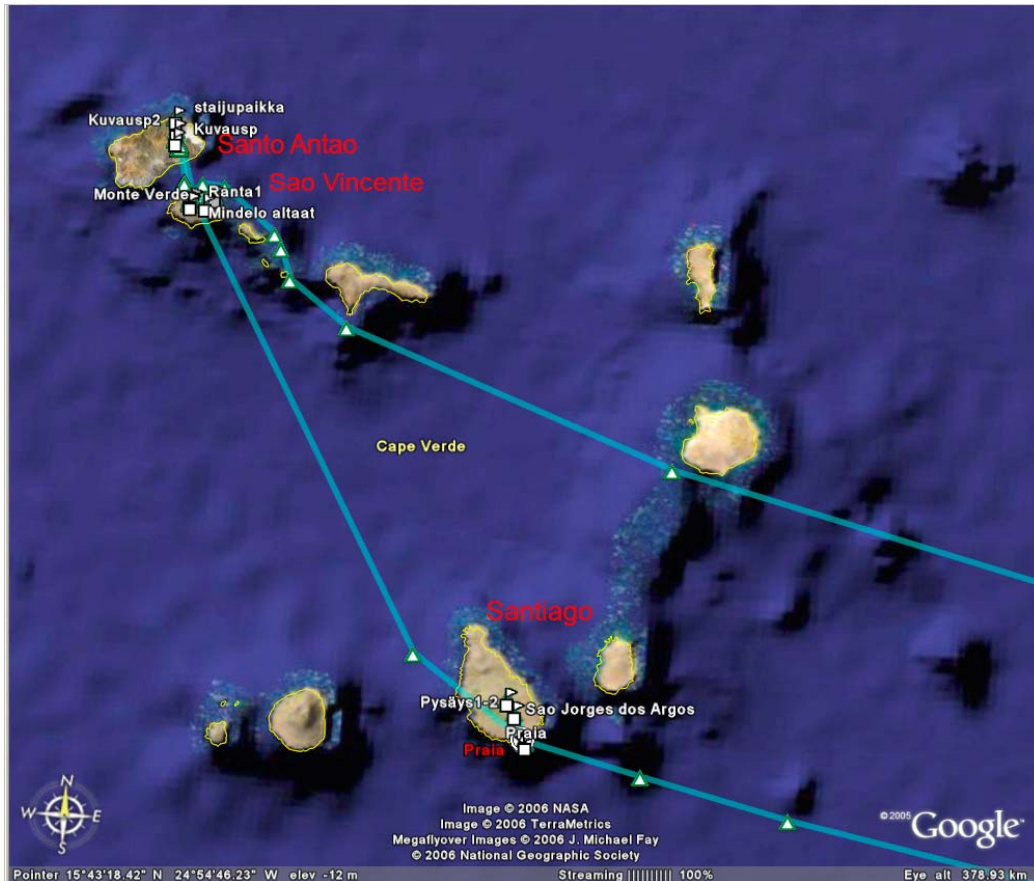
Sivu 12/17

Cape Verden kohteet

Saariryhmä

Cape Verden tasavalta muodostuu kymmenestä saaresta. Pääkaupunki Praia sijaitsee etelässä Santiagon saarella. Asukkaita saariryhmässä on 440.000, joista Praiassa 117.000. Saariryhmän etäisyys Afrikan rannikosta on noin 1000 km.

Matkalla tutustuimme kolmeen saareen, pohjoisessa Sao Vincenteen ja Santo Antaon ja etelässä pääkaupunkisaareen Santiagoon.

Kuva 20. Cape Verden saaret

Sao Vincente ja Mindelo

Mindelo on Sao Vincenten saaren suurin kaupunki. Saarella on n. 40.000 asukasta. Kaupunki näytti siistiltä ja rauhalliselta, vaikka pientä varottelua tavaroiden ”hukkaamisvaarasta” retkeilyisännän toimesta annettiin. Itse saari oli hyvin kuivaa hiekka-aavikkoa, jonka keskeltä nousi noin 750m korkea Monte Verden tulivuori.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 13/17

Kuva 21. Näkymä Monte Verden rinteeltä alas Mindeloon.

Kuva 22. Mindelo on tulivuorten suojaamassa poukamassa.

Saaren paras lintupaikka oli taas yllättäen jätevesialtaat. Altaat ja niiden ympäristö oli hyvin siistiä ja hajuhaitatkin olivat paikallisia.

Kuvia Mindelossa sain jätevesialtailta 24 lajista, muualta Mindelon ympäristöstä lisäksi kolmesta. Lajeista neljä oli sellaisia, joita ei mantereelta olisi saanut.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 14/17

Kuva 23. Mindelon jätevesialtaat ovat saaren ”lintuparatiisi”. Ihan jokaista eivät linnut jaksaneet kiinnostaneet.

Santo Antao

Santo Antao sijaitsee San Vincenten pohjoispuolella ja sinne on säännöllinen yhteys Mindelosta Armas-nimisellä lautalla. Matka kestää noin tunnin. Maisemaltaan Santo Antao poikkeaa täysin San Vincentestä. Saaren sisäosa on korkeata vuoristoa, korkeimmillaan noin 1400m, mutta toisin kuin San Vincente nämä ylängöt olivat hyvin reheviä ja kauniita. Kosteutta ne saavat pilvistä.

Lintuja saarella oli erittäin niukasti, kuvia sain vain muutamasta lajista ja vain yhdestä uudesta.

Kuva 24. Santo Antaon ylänköä kostuttivat pilvimassat.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 15/17

Santiago ja Praia

Pääkaupunki Praia ei todellakaan ollut mikään maanpäällinen paratiisi, paremminkin merirosvojen hallitsema kaupunki. Matka satamasta kaupunkiin oli ehdottomasti tehtävä taksilla, jalkaisin liikkujat ryöstettiin hyvin usein, ei siis näpistelty vaan tavarat otettiin väkivalloin. Sama saattoi tapahtua myös kaupungilla, kuten taas kerran tälläkin matkalla varoituksista huolimatta pääsi tapahtumaan.

Linturetkeläisillä ei ollut ongelmia rosvojen kanssa, koska liikuimme bussilla ja pääasiassa maaseudulla.

Santiagossa retkeilimme Praian ympäristössä sekä sisämaassa Sao Jorge dos Argos nimisessä kylässä. Ryhmä kävi myös tästä kylästä eteenpäin sijaitsevalla endeemisen ruskohaikaran pesällä, mutta minä Ullan kanssa uhmasin sinä päivänä Praian rosvoja. Emme tulleet ryöstetyksi kun olimme matkassa ilman kameroita ja koruja, jopa kellot jätimme laivaan. Rahaa oli mukana vain pari kymppiä taksia varten.

Santiagokin oli suurelta osalta kuollutta kuivaa tulivuoren pohjaa, vain ylänköillä oli vihertävää, kuten esimerkiksi käymässämme pikku kylässä.

Kuva 25. Sao Jorge dos Argos, pikku kylä Praian pohjispuelella.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 16/17

Kuva 26. Purukumi kelpasi Sao Jorge dos Argosin lapsille

Lintuja ei Santiagon saarellakaan kovin paljoa löytynyt, kuvia sain kymmenestä lajista, joista pari endeemistä.

Minun koko saaliini Cape Verdeltä oli 27 valokuvattua lajia.

Linturyhmän yhteenlaskettu lajimäärä Cape Verdellä tai matkalla sinne oli noin 50 lajia, joista 24 sellaista, joita ei nähty muualla.

Kuva 27. Ja niin päättyi Cape Verden seikkailu.

Matkakertomus - Länsi-Afrikka ja Cape Verde

Aika 28.1.2006 – 8.2.2006

Hemmo ja Ulla Ristimäki

Sivu 17/17

Yhteenveto lajimääristä.

<i>Paikka</i>	<i>Valokuvattuja</i>	<i>Koko ryhmä</i>
Gambia	67	134
Senegal	59	151
Cape Verde	27	50
Atlatti	4	12
Yhteensä	108	213

Huomaa, että eri paikoilla oli samoja lajeja, joten yhteenlaskettu lajimäärä on pienempi kuin paikkojen summa.

Omiksi pinnoikseni olen laskenut vain ne, joista minulla on valokuva, ja jonka olen mielestäni tunnistanut. Ryhmän pinnoissa on kaikkien yhteensä, kukaan yksittäinen henkilö ei käsittäakseni päässyt näkemään näitä kaikkia. Omat pinnani löytyvät Bööööords sivujen taulukoista, samoin kuva jokaisesta pinnalajista.